

Rigspolitiets Rejsehold i løbet af ganske kort tid kan få afklaret denne her sag. Så var det ikke en god idé?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg glæder mig naturligvis over den anerkendelse, som hr. Søren Søndergaard lægger i sit spørgsmål, af den del af politiet, der hedder Rejseafdelingen under Rigspolitichefembedet; den deler jeg, og jeg har i øvrigt til det samlede politi en meget stor tillid, som også bliver delt af den danske befolkning. Alle de undersøgelser, der bliver lavet, viser, at befolkningen nyder meget stor tillid til det danske politi.

Det er baggrunden for, at når noget popper op i medierne, så starter en undersøgelse af sådan nogle forhold så det pågældende tjenestested. Og den her pågældende sag, som blev bragt i TV 2's program »Dags Dato«, stammede fra PET's afdeling i Århus, så det er helt naturligt, at det forhold blev undersøgt af tjenestestedet selv, og det er Politiets Efterretningstjeneste.

Denne undersøgelse har stået på længe, også for længe, synes jeg. Det grunder i, at det ikke er lykkedes at komme længere i undersøgelsen end det, jeg har redegjort over for hr. Søren Søndergaard tidligere her i salen, og det er baseret på, at der har været foretaget afhøringer både af tjenestestedets chef og af den pågældende medarbejder, som i det pågældende tv-program blev hængt ud for at skulle have planlagt nogle aflytninger af Rigspolitichefens rejseafdeling.

Nu er vi så i den situation, at på baggrund af at det kom frem i offentligheden, ja, så udtalte Frede Farmand Rasmussen, at der var mulighed for, at han ville udlevere båndene på nogle betingelser, og det er det, jeg bestræber mig på.

Jeg ønsker i øvrigt ikke at blive trukket ind i noget medieshow af Frede Farmand Rasmussen. Jeg har kun én bestræbelse i den her sag, og det er at få sagen undersøgt til bunds, sådan at det kan konkluderes, om der er nogen, der ifalder et tjenesteretligt ansvar. Det er det, jeg bestræber mig på efter de normale procedurer, vi har for at undersøge den slags forhold i dansk politi.

Søren Søndergaard (EL):

Jo, men er justitsministeren ikke enig med mig i, at det medieshow kunne være fuldstændig undgået, hvis man fra Politiets Efterretningstjeneste, samtidig med at man rejste henvendelse til TV 2 og Nordisk Film, også havde rejst hen-

vendelse til Frede Farmand Rasmussen og bedt om at få de pågældende bånd udleveret? Frede Farmand Rasmussen havde på daværende tidspunkt ikke stillet nogen som helst betingelse om det; han havde ikke udtalt sig om det, han var ikke blevet spurgt. Det ville have forhindret den her situation og ville altså have ført til, at man ikke havde fået den her mistanke om en ikke særlig grundig undersøgelse, som er det, der er anledningen til, at jeg endnu en gang foreslår, at man overvejer Rigspolitiets Rejsehold.

O.k., hvis justitsministeren vil give PET endnu en chance, så afventer vi da også det, og så afventer vi den redegørelse, justitsministeren har lovet, og siger tak for det, men skulle den ikke føre til et tilfredsstillende resultat, så håber jeg, justitsministeren er enig i, at så kan vi altid komme tilbage til Rigspolitiets Rejsehold.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, jeg er optaget af én ting, og jeg er glad for, at hr. Søren Søndergaard deler det ønske, nemlig at vi får undersøgt den her sag til bunds. Det fortjener de pågældende medarbejdere, som blev hængt ud i den pågældende tv-udsendelse, og i tilfælde af at der er noget om sagen, fortjener den også at blive afklaret, sådan at man kan få undersøgt, om der er noget disciplinært ansvar at gøre gældende over for de pågældende medarbejdere.

Så vi er helt enige i, hr. Søren Søndergaard og jeg, at den her sag skal undersøges.

Når hr. Søren Søndergaard flere gange spørger mig om baggrunden for, at PET ikke henvendte sig direkte til Frede Farmand Rasmussen, så kan jeg jo ikke give en redegørelse for det. Det er jo alene PET-chefen, der kan give en redegørelse for baggrunden for, at man retter henvendelsen til TV 2 og til Nordisk Film, men jeg kan ikke fortænke PET-chefen i at gå den vej i et forsøg på at få dem udleveret.

Nu har jeg jo selv prøvet at gå den anden vej, nemlig til Frede Farmand Rasmussen selv via Justitsministeriets henvendelse til ham i går, og i det brev, jeg har fået i dag, kan jeg sige, at der knytter sig en række lidt besynderlige betingelser til at få udleveret de her bånd, og hvis Frede Farmand Rasmussen havde samme ønske som hr. Søren Søndergaard og jeg, så skulle man ikke knytte den række betingelser til, men så skulle man straks få de bånd oversendt. Det kan ikke have forbigået Frede Farmand Rasmussens opmærksomhed, at PET var interesseret i at få udleveret de pågældende bånd – det er fremgå-